

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa J. C.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w K.
oraz Dyrektorowi Zakładu Karnego w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 marca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 25 kwietnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2. przyznaje adwokatowi R. M. od Skarbu Państwa-Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym**
- 3. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda J. C. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 kwietnia 2013 r. oddalającego apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 grudnia 2012 r. oddalającego powództwo J. C. skierowane przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezesa Sądu Rejonowego w K. i Dyrektora Zakładu Karnego w K. o zapłatę Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających uchybienia, lecz ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, implikuje poddanie jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących ją do przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący przytoczył przesłankę z art. 398⁹ § 1 punkt 4 k.p.c., a więc oczywistą zasadność skargi.

Oparcie wniosku na tej przesłance wymaga wykazania przez skarżącego niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (prima facie) bez konieczności pogłębionej analizy sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego ewentualnie prawa procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. nie publikowane postanowienia Sądu

Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08). Skarżący powinien zawrzeć w skardze wyodrębniony wywód prawny wskazujący, w czym przejawia się „oczywistość” naruszenia przepisów prawa uzasadniająca przyjęcie skargi do rozpoznania (por. nie publikowane postanowienia SN: z dnia 5 września 2008 roku, I CZ 64/08, dnia 19 grudnia 2001 roku, IV CZ 200/01, z dnia 9 czerwca 2008 roku, II UK 37/08).

Rozpatrywana skarga nie spełnia powyższych powszechnie aprobowanych w judykaturze i orzecznictwie wymogów. Skarżący wskazał, że oczywista zasadność skargi przejawia się w wydaniu przez Sąd drugiej instancji orzeczenia z obrazą prawa procesowego, to jest art. 233 § 1 k.p.c. i art. 232 zdanie 1 k.p.c. w związku z art. 6 k.c. Tymczasem zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Oddalenie przez Sąd wniosku powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości miało zaś miejsce w sytuacji, w której Sąd uznał powództwo za nieusprawiedliwione co do zasady w świetle art. 23 i 24 k.c. oraz art. 417 i art. 417¹ § 2 k.c., zaś skarga nie zawiera zarzutów dotyczących wykładni i zastosowania tych przepisów.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego znajduje oparcie w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o advokaturze (Dz.U.2009.146.1188 j.t.) oraz § 13 ust. 4 pkt 2 w związku z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 - j.t.) oraz w treści art. 98 w związku z art. 108 w związku z art. 398²¹ k.p.c.

[aw]

jw